

**BOŽIĆNA PORUKA
NADBISKUPA ZAGREBAČKOGA
KARDINALA JOSIPA BOZANIĆA**

**BOŽIĆNI HOD
U NOVOSTI ŽIVOTA**

1. Sretan Božić želim svim Kristovim vjernicama i vjernicima te svim ljudima dobre volje. Sretan Božić želim vama, draga braćo i sestre Crkve zagrebačke, do kojih ova božićna poruka dolazi zauzetošću vašega župnika i njegovih pomoćnika, koji vas ovih dana pohađaju noseći božićni blagoslov vašim obiteljima, vašim domovima. Božić nam svima poručuje: Rođenjem Isusa u Betlehemu Božja budućnost kuca na vrata našega srca, i to radi našega dobra. Najrazličitiji su načini na koje Božja budućnost kuca na vrata Crkve, obitelji, svakoga čovjeka. Stoga pozivam sve da se približimo novorođenomu Djetetu da bismo zajedno zapjevali dragu nam hrvatsku božićnu pjesmu *Svim na zemlji mir, veselje*.

Dođite svi, zajedno sa svojim dragima, pozovite i one koji su daleko, nezainteresirani, obeshrabreni. Donesite sa sobom svoje brige, nade, trpljenja, radosti, svoje odluke, jer zbog vas je došao Isus, zbog vas takvih kakvi jeste, takvih kakvi se nadate, patite i ljubite. Bog ne samo da ljubi čovjeka, nego ga i trpi. Bog je dobar, dobrostiv, istinit, daleko od srdžbe, jer Bog jedini jest dobar. Novorođeni Isus je Emanuel, Bog s nama, Onaj koji poznaje sve čovjekove želje, nade, strahove i teškoće. »On je preuzeo na sebe našu krhkost, našu patnju, naše tjeskobe, naše želje i naša ograničenja. Poruka koju su svi očekivali, ono što su svi tražili u dubini vlastite duše, nije bilo drugo nego Božja nježnost: Bog koji nas gleda očima punim ljubavi, koji prihvaća našu bijedu, Bog zaljubljen u našu malenost« (papa Franjo, *misa polnoćka*, 2014.).

Božićna se radost naviješta: Isus je došao zbog tebe jer te ljubi i poziva na novost života. Novost je to koja se treba ponavljati. Svećenici je nose u vaše domove. Biskupskom ljubavlju, posebno ovih dana, pratim naše požrtvovne svećenike koji se velikodušno posvećuju crkvenomu služenju, ponekad iznad vlastitih snaga. Svećenikov hod o Božiću, prigodom blagoslova obitelji od kuće do kuće, od stana do stana, nije neko privatno nastojanje, nego vjerski pohod koji obnavlja pripadnost Crkvi i naše zajedništvo u njoj. Iskustvo pokazuje da se svećenika dočekuje s radošću i u zajedništvu obitelji. Čak i oni vjernici koji nisu redoviti sudionici liturgijskih slavlja i župnoga života u tim prigodama nalaze posebno značenje i obnovu svoga vjerničkoga osjećaja.

2. Božić daje uvijek novu snagu čovjeku jer nas pohađa Bog u Isusu rođenom u Betlehemu. Božić je sav u pokretu i potiče na kretanje, i to ne bilo kakvo, nego ono koje vodi u zajedništvo s Bogom, u zajedništvo života koji se objavio u Isusu Kristu. To zajedništvo privlači novošću koja dolazi od Boga. Bog pokreće svijet, ali i srca ljudi. Bog daje život i nikoga ne ostavlja ravnodušnim, poštujući dar ljudske slobode. Upravo svojom slobodom i grijehom čovjek je sebe odvojio od Boga i zatvorio si pristup k sreći. Događaj spasenja po utjelovljenju Sina Božjega očituje se kao vraćanje čovjeka u radost i kao hod u zajedništvu Boga i čovjeka.

Svetkovina Rođenja Gospodinova može se razumjeti samo ako se pođe od prvoga pokreta, iskoraka Božje ljubavi prema čovjeku, od Boga koji je ganut ljudskom nesrećom iz ljubavi pronašao lijek čovjekovoj isključenosti iz zajedništva s Bogom. Božić je neizrecivo otajstvo Božjega smilovanja i ljudske radosti koja pokreće ljude prema dobru.

Dugo iščekivanje u čežnji za srećom, navještaji proroka počinju se ispunjavati objavom da je Bog poslao anđela Gabrijela nazaretskoj Djevici. Na početku je Ljubav koja šalje Duha Svetoga i Marijino prihvaćanje Božje volje u njezinu odgovoru: *Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!* (Lk 1, 38). To je odgovor koji je čovječanstvu vratio nadu. Bog ulazi na neizreciv način u ljudsku povijest, u čovjekov svakidašnji život.

Nakon Božjega traženja zajedništva s čovjekom započinju novi pokreti i susreti. Marija pohađa Elizabetu te se u radosti dviju majki

koje su začele nove živote, vjerujući i pouzdajući se u Božju volju, zrcali predivan ulazak Boga u svijet i očituje otajstvo Života. Život privlači život i daruje životnost. Na radosnu vijest o Isusovu rođenju pokreću se pastiri, dolaze mudraci. Susret mudraca s Isusom mijenja ne samo njihov put, nego i svrhu puta. Ti pokreti i susreti zajedništva Boga i čovjeka, koji teže k ostvarivanju dobra, redaju se sve do danas. Koliko predivnih putova, zna-kovitih gibanja, od najskrovitijih titraja ljubavi u tišini srca i savjesti do razigranosti svemira koji objavljuje smisao svoga postojanja u Stvoriteljevoj providnosti!

3. Draga braćo i sestre, ovogodišnje je došašće za našu Nadbiskupiju uistinu bilo posebno. Priprema za slavlje svetkovine Božića u sebi ima utkano iskustvo početka zasjedanja Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije. Zahvalan sam Bogu za tu milost, za vjerničku zauzetost i za zajedništvo koje smo živjeli tijekom otvaranja Sinode i njenoga prvoga zasjedanja.

Vjerujem da dijelim iskustvo i ostalih članova Božjega naroda kada kažem da se u tom događaju, kako u katedrali na otvaranju Sinode tako i u dvorani zasjedanja, osjetila ljepota zajedništva Duha Svetoga i radost pripadanja Crkvi. Očitovala se posebnost ozračja sigurnosti i mira u vjeri, ispunjena kršćanskom nadom iščekivanja te spremnošću sudionika da ulože svoje znanje, vrijeme i sposobnosti za dobro bližnjih. Zauzeto, otvoreno i hrabro sudjelovanje, kako zaređenih službenika i osoba posvećenoga života tako

i vjernika laika, brojni interventi, korisni prijedlozi za obnovljeno djelo evangelizacije i katehizacije radost su naše Crkve zagrebačke.

Naše sinodsko geslo: »Hodimo u novosti života« (*Rim 6,4*) nalazi svoje nadahnuće u otajstvu Božjega dolaska na svijet Rođenjem Isusa Krista. Božić privlači novošću i pokreće život koji se objavio i ostao prisutan u Isusu Kristu i njegovoj Crkvi. Sinoda želi biti odgovor Crkve na Božju inicijativu u zajedništvu rođenom u božićnoj novosti života. Sinoda je Crkva u hodu što ga potiče Duh Sveti. Sinoda je gibanje i susretanje, osluškiivanje i prepoznavanje, zajedničko djelovanje koje teži prema dobru i prema Božjemu kraljevstvu.

4. Na svetkovinu Bezgrješnoga začeca Blažene Djevice Marije, 8. prosinca 2016. godine, otvaranjem Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije započeli smo godinu Sinode 2016./2017. Prvo zasjedanje Sinode, 9. i 10. prosinca 2016. godine, posvetili smo navještaju Riječi Božje, evangelizaciji, župnoj katehezi i vjeronauku u školi. Bez darovane Božje riječi, bez ulaska neba u naše zemaljske živote, čovjek ostaje zarobljenikom bez izvorišta i cilja. Bez Božje riječi i njezine snage čovjek ostaje osamljen i sputan.

Sljedeće, drugo zasjedanje Sinode (24. i 25. veljače 2017.) pozornost će usmjeriti na slavljenje otajstava, sakramenata Kristove prisutnosti, kao i na naše udioništvo u spasenju koje također nastaje iz oduševljenja i potrebe za zajedništvom. Treće zasjedanje Sinode (31. ožujka i 1. travnja 2017.) raspravljat će pitanja našega zajedničkoga doma Crkve zagrebačke,

ustroja Nadbiskupije, poziva i poslanja naših župa, obitelji, zaređenih službenika, posvećenih osoba i vjernika laika. Svaki je Božji poziv jednako dragocjen, ali živi se u zajedništvu i plodonosan je samo u Kristovoj novosti.

Nakon pogleda unutar Crkve, četvrto zasjedanje Sinode (6. i 7. listopada 2017.) obuhvatit će spektar tema koje se odnose na prisutnost Crkve zagrebačke u hrvatskom društvu, vodeći brigu o promicanju jedinstva među kršćanima, o međureligijskom dijalogu, te posebno o prisutnosti Crkve u svim područjima života pomoću karitativnoga i socijalnoga djelovanja, sa sviješću o njezinoj ucijepljenosti u kulturu, znanost, umjetnost, medije, te s posebnom osjetljivošću prema odgojno-obrazovnoj zadaći.

Zadnje, peto zasjedanje Sinode predviđeno je za kraj mjeseca studenoga 2017. godine (24. i 25. studenoga 2017.), a svečani završetak Sinode proslavit ćemo na svetkovinu Krista Kralja (nedjelja, 26. studenoga 2017.). Time se zaokružuje sinodski hod pod zaštitom blaženoga Alojzija Stepinca, koji smo započeli s Presvetom Bogorodicom Marijom u ovom adventskom početku, a završit ćemo ga u radosnom i poniznom klanjanju Isusu Kristu Kralju svega stvorenja.

5. Braćo i sestre, Božić se istinski slavi onda kada se Krist rađa u nama, kada nam srce preobražava da životom častimo Boga i klanjamo mu se u svim okolnostima života. Isus je najizvršniji dar koji se može stvarno primiti samo tako da se postane darom za druge. Zato darovi što su ih u svom

poklonstvu Isusu donijeli mudraci i danas govore jednakom novošću. Pozvani smo uočiti i radovati se darovima: ljudi koji su preporođeni u susretu s Bogom i koji naviještaju njegovo gospodstvo; ljudi koji šire miomiris molitve i koji znaju držati upaljeno svjetlo Duha Svetoga; ljudi koji poput smirne trpe u Isusovoj šutnji i žive kao blagi oblog na ranama patnika, liječeći Riječju života.

Kao dar shvaćamo i Drugu sinodu Zagrebačke nadbiskupije. Osim što je ona iznimno iskustvo obnove naše crkvenosti, željeli bismo da postane i sredstvom uspostave novoga zajedništva i povezanosti na svim razinama naše Nadbiskupije, da uspije stvarati zajedništvo radosti i onda kada se nađemo u teškoćama. Na taj će način ono što je izgledalo poznato i uhodano zadobiti novu snagu. Preduvjet za to ostaje otvorenost Duhu koja nije svodiva na zemaljsko, na materijalno i na sebičnost. Novost života u zajedništvu koje živi vjernik odnosi se na svako iskustvo: u obiteljima, u odnosu s rodbinom i prijateljima, u poslovnim planovima i mukama, u brizi za društvena pitanja, u domoljublju.

Dragi vjernici, najviše vam želim tu Kristovu novost, da životne brige ne budu preteške za prepoznavanje dobrog i lijepoga u našoj sredini. U nas se po javnim informacijama prečesto naglašavaju samo loše stvari. Ma koliko pojedinosti i bile točne, time se ne predočava cjelovita slika stvarnosti, a potiče se samo beznade i nezadovoljstvo. Nasuprot takvim tendencijama potrebni su nam danas više nego ikada glasnici dobra, povjerenja, novih vizija, ostvarivih mogućnosti i uspjeha u hrvatskom društvu.

Božić nam poručuje: onda kada ste pritisnuti prema zemlji, možete vidjeti Dijete u jaslama; kada podignete pogled, u toj novosti susrećete otvoreno nebo; kada ste umorni, uz vas su ljudi koji vide svjetlo; kada zastanete, poklonite se Bogu i s mudracima prinesite dar.

Djeco, majke i otčevi, djedovi i bake, bolesnici i starije osobe, hrvatski branitelji, mlađići i djevojke; umorni i tužni, nesigurni i razočarani, izbjeglice i prognanici, jaki i oduševljeni, svi smo dio Crkve kojoj je darovan hod u novosti života.

Bogu neka je slava, a svima vama: čestit Božić te darovima ljubavi i blagoslova ispunjena nova 2017. godina!

+ Josip kard. Bozanić

Kardinal Josip Bozanić,
nadbiskup zagrebački

U Zagrebu, o Božiću 2016. godine.

